

человѣкъ, оставили всички-тъ си работы и молили ся съ голѣмо усердіе. Богъ, като видѣлъ тѣхно-то искрено покаяніе, простилъ имъ.

Іона излѣзълъ вѣнъ отъ града и запрѣлъ ся недалече отъ него, направилъ си колыбж и чакалъ тамъ да види, какво ще стане съ града-тъ. Въ това время, по Божіе повелѣніе, при колыбж-тъ, въ кождо сѣдѣлъ Іона, израсла тыква, която съ широки-тъ си листе му правила сѣнѣж во время-то на дневнѣж-тъ жегж; тамъ сѣдѣлъ той, гледалъ на града и чакалъ да ся изпълни пророчество-то му. Но, кога видѣлъ, че Ниневія стои невредимо, той хванѣлъ да скърби, че не му ся исполнило пророчество-то. Той просилъ даже отъ Бога смъртъ за себе и говорилъ: „Ето зашто не искахъ да идж въ Ниневіѣж: азъ знаѣхъ, Господи, че Ты си дълготърпѣливъ и многомилостивъ и прощавашъ на грѣшници-тъ, които ся каѣтъ. Сега, Ти ся моляхъ, Господи, вземи живота ми: подобрь да умрѣхъ, нежели да живѣѣхъ.“

На другия день това широколистно растеніе, исчезнѣло: червекъ му прѣялъ кореня, и то извѣдало, кога изгрѣяло сѣнце-то. Іона ся още повече оскърбилъ. Той пакъ хванѣлъ да призова смъртъ-тъ за то, че му взелъ Богъ сѣнѣж-тъ, кождо му правила тыква-та. Тогава му казалъ Богъ: „Іоно! ты не сади таѣхъ тыквѣхъ, ты не си ся грижилъ за израстване-то ѣ, по скърбиши за изгубѣж-тъ ѣ. Ты израсте въ еднаж нощъ и въ еднаж нощъ извянѣхъ. Ты жалѣеши за растеніе-то, а искаши, Азъ да погубѣхъ единъ голѣмъ градъ, населенъ съ много тысящи челѣвцы, гдѣ има псвече отъ 120.000 младенцы, които не умѣѣтъ да различаватъ добро отъ зло, и множество добытъхъ“.

ГЛАВА LXXXIV.

Паденіе на Израилско-то царство.

Сирійцы-тъ и други-тъ сосѣды на Еврее-тъ нѣколко пѣти разорявали прѣкраснѣж-тъ земѣхъ Израилскѣхъ. Израилтяне-тъ